666/03

Den 3. marts 2003 blev i sag nr. 58.841:

xxxxx xxxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Bauta Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Bauta Forsikring G/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren blev i februar 1994 udsat for et voldtægtsforsøg og blev efterfølgende truet til tavshed af overfaldsmandens voksne søn. Herefter blev klageren sygemeldt frem til august 1995, hvor hun genoptog arbejdet. Sideløbende hermed modtog klageren ambulant behandling på den psykiatriske afdeling på Augustenborg og kom desuden i medicinsk behandling. Fra august 1995 og indtil august 1999 passede klageren sit arbejde, selvom det var svært, og selvom der var perioder med sygemeldinger.

I juli 2001 blev klageren tilkendt pension og den 8/1 2002 modtog selskabet en skadeanmeldelse med anmodning om udbetaling af hele forsikringssummen.

Af speciallægeerklæring af 4/1 2002 fremgår det bl.a.:

> "Eftersom BRB [klageren] var psykisk og arbejdsmæssig velfungerende indtil overfaldet og truslerne i februar 1994, skønner jeg, at BRB's nuværende manglende er-

hvervsevne skyldes arbejdsskaden på afdeling M41 i februar 1994 med voldtægtsforsøg og trusler på livet og trusler mod BRB's børn."

Klageren har ved klageskrivelse af 28/6 2002 anført følgende:

"Hvad vil de konkret opnå hos selskabet.

Jeg vil have medhold i at ulykken dengang entydigt er årsag til min nuværende tilstand og dermed have udbetalt den invalidesum jeg så har krav på. Det kan ikke være rigtigt at man i min situation kan henholde sig til en tidsfrist, taget i betragtning, at jeg dels blev voldsomt truet fil tavshed, dels reagerede med forgiftning. I min police står at kravet om erstatning KAN, ikke skal, bortfalde, ved urimelig sen anmeldelse. I denne situation har jeg svært ved at se at min anmeldelse er urimelig, da sagens forløb har været som det har. Jeg anmeldte det så snart jeg fik kundskab om det i nov. 2001. Jeg var fuldstændig ude af stand til at melde det tidligere. Der er klare dokumenterede grunde til at det ikke skete før. At tidsforløbet i min situation strækker sig over den tid det gør, er helt almindelig kendt med den diagnose - post traumatisk stress syndrom, ellers havde det jo ikke heddet post traumatisk. At jeg så reagerede med tilbagevendende depressioner, gjorde ikke sagen lettere. Jeg finder det helt urimeligt hvis mit forsikringsselskab kan undlade at betale en erstatning, fordi de synes sagen er anmeldt 'urimeligt sent'. Jeg var ude af stand til at gøre det tidligere betyder det at jeg så ikke er berettiget til erstatning ???"

Selskabet har ved skrivelse af 23/7 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Det er vores rådgivende læges opfattelse at kravet om erstatning forfaldt på det tidspunkt, hvor vores medlem genoptog arbejdet efter den første sygemelding, altså i august 1995. Denne opfattelse bestyrkes af den udtalelse vi har indhentet fra Arbejdsskadestyrelsen vedrørende tilstandens stationærtidspunkt. Arbejdsskadestyrelsen fastsætter stationærtidspunktet til den 01.08.95.

Herefter forfalder kravet om erstatning medio august 1995, jf. forsikringsaftalelovens §24. Kravet bliver dermed forældet pr. 01.01.98 i medfør af den to-årige forældelsesregel og i alt fald medio august 2000 i medfør af den femårige forældelsesregel.

På baggrund af Ankenævnets henvendelse har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder imidlertid ikke anledning til at ændre opfattelse.

For god ordens skyld gør vi opmærksom på at vi ikke har bestridt årsagssammenhængen mellem overfaldet og vores medlems tilstand og at ulykkesforsikringen yder dækning for varigt mén, og ikke erhvervsevnetab."

Nævnet udtaler:
Nævnet må lægge til grund, at stationærtidspunktet er 1/8 1995. Nævnet må derfor give selskabet medhold i, at klagerens eventuelle krav på forsikringsydelse er forældet efter 5-årsreglen i forsikringsaftalelovens § 29.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann